

Sygn. akt I CZ 73/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi M. Spółki z o.o.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 8 kwietnia 2008 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa M. Spółki z o.o.

przeciwko J.Ż. i B.Ż.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia skarżącego

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 11 marca 2009 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 marca 2009 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę M. spółki z o.o. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie z powództwa skarżącej przeciwko J.Ż. i B.Ż. o zapłatę, jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 k.p.c.).

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy stwierdził, że skarżąca powołała się na podstawę wznowienia wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c. i przedłożyła pismo Poczty Polskiej z dnia 6 maja 2008 r., z którego nie mogła skorzystać w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem. Ze względu na to, że w świetle art. 403 § 2 k.p.c. możliwość powoływania nowych dowodów została ograniczona do środków dowodowych, które istniały przed wydaniem prawomocnego wyroku, pismo przedłożone przez skarżącą nie może – zdaniem Sądu Okręgowego – stanowić podstawy wznowienia, o której mowa w art. 403 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez błędną jego wykładnię i uznanie, że złożone przez nią pismo z dnia 6 maja 2008 r. nie mogło stanowić podstawy wznowienia, choć było ono jedynie dowodem pośrednim na istnienie w zasobach archiwalnych Poczty Polskiej potwierdzenia odbioru przesyłki, której otrzymaniu pozwani zaprzeczali, co w ostatecznym wyniku doprowadziło do wydania wyroku sprzecznego ze stanem faktycznym sprawy. W konkluzji załączona wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia „w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu”. Na gruncie tego przepisu zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie przyjmuje się, że możliwość powoływania nowych faktów i dowodów ograniczona jest wyłącznie do tych okoliczności faktycznych i tych środków dowodowych, które istniały w trakcie zakończonych postępowania,

z tym że istniały poza tym postępowaniem i w związku z tym nie zostały objęte materiałem sprawy. Środek, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania, gdyż termin wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych może odnosić się jedynie do tego, co już istnieje (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNCP 1969, nr 12, poz. 208 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2008 r., II UZ 31/08, nie publ., z dnia 16 stycznia 2009 r., III CZ 1/09, nie publ. i z dnia 13 maja 2009 r., IV CZ 36/09, nie publ.).

Odrzucając skargę o wznowienie Sąd Okręgowy powołał się na powyższe stanowisko, uszło jednak uwagi tego Sądu, że w niniejszej sprawie nie chodzi o środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, lecz o dowód w postaci potwierdzenia w dniu 28 marca 2003 r. odbioru przesyłki poleconej, nadanej przez skarżącą w dniu 25 marca 2003 r., który znajduje się w posiadaniu placówki pocztowej. Jedynie o jego istnieniu żaląca powzięła wiadomość z pisma Poczty Polskiej z dnia 6 maja 2008 r. (k. 19). Chodzi więc o środek dowodowy, który istniał w trakcie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2008 r.

Wychodząc z założenia, że żaląca powołała się na środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się tego wyroku, Sąd Okręgowy nie rozważył pozostałych elementów podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c. i nie zajął stanowiska co do tego, czy dowód w postaci potwierdzenia odbioru przesyłki mógłby mieć wpływ na wynik sprawy i czy jest to dowód, z którego żaląca nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skoro – wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego – chodzi o dowód, który istniał w trakcie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, rozważenie tych okoliczności było konieczne.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.